

HOF VAN JUSTITIE

HOF VAN JUSTITIE

ARREST VAN HET HOF

(Vijfde Kamer)

van 7 december 1993

in zaak C-6/92: Federazione sindacale italiana dell'industria estrattiva en andere tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen ⁽¹⁾

(Ontvankelijkheid)

(94/C 18/02)

(Procestaal: Italiaans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve tekst verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-6/92, Federazione sindacale italiana dell'industria estrattiva, vereniging naar Italiaans recht, gevestigd te Rome, Società italiana sali alcalini SpA, vennootschap naar Italiaans recht, gevestigd te Palermo (Italië), Thalassia SpA, vennootschap naar Italiaans recht, gevestigd te Palermo, Laviosa chimica mineraria SpA, vennootschap naar Italiaans recht, gevestigd te Livorno (Italië), Società sarda di bentonite SpA, vennootschap naar Italiaans recht gevestigd te Villaspeciosa (Italië), alle vijf vertegenwoordigd door A. Pappalardo, advocaat te Trapani, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van A. Lorang, Rue Albert I 51, ondersteund door Regione Sardegna, vertegenwoordigd door S. Panunzio en A. Guarino, advocaten te Rome, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van A. Lorang, Rue Albert I 51, en Regione Sicilia, vertegenwoordigd door P. G. Ferri, avvocato dello Stato, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ter Italiaanse ambassade, Rue Marie-Adelaïde 5-7, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: L. Gussetti), betreffende een verzoek tot nietigverklaring van Beschikking 91/523/EEG van de Commissie van 18 september 1991 inzake de afschaffing van steuntarieven voor de Italiaanse spoorwegen ten behoeve van het vervoer van bulkdelfstoffen en de op de eilanden Sicilië en Sardinië geproduceerde en verwerkte stoffen ⁽²⁾, heeft het Hof (Vijfde Kamer), samengesteld als volgt: J. C. Moitinho de Almeida, kamerpresident; R. Joliet en G. C. Rodríguez Iglesias, rechters; advocaat-generaal: M. Darmon; griffier: L. Hewlett, administrateur, op 7 december 1993 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. Verklaart het beroep niet-ontvankelijk.
2. Verwijst verzoeksters in hun eigen kosten en in de kosten die de Commissie door hun beroep zijn opgekomen.

3. Verwijst interveniënten en de Commissie in hun eigen kosten betreffende de interventie.

ARREST VAN HET HOF

(Vijfde Kamer)

van 7 december 1993

in zaak C-12/92 (verzoek van het Belgische Hof van Cassatie om een prejudiciële beslissing): Strafzaak tegen E. Huygen e.a. ⁽¹⁾

(Vrijhandelsovereenkomst EEG-Oostenrijk — Begrip produkt van oorsprong — Methoden van administratieve samenwerking)

(94/C 18/03)

(Procestaal: Nederlands)

In zaak C-12/92, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 EEG-Verdrag van het Belgische Hof van Cassatie, in de aldaar dienende strafzaak tegen E. Huygen e.a., om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van de Overeenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en de Republiek Oostenrijk, ondertekend te Brussel op 22 juli 1972 en namens de Gemeenschap gesloten en goedgekeurd bij Verordening (EEG) nr. 2836/72 van de Raad van 19 december 1972 ⁽²⁾, en van Protocol nr. 3 bij de Overeenkomst, heeft het Hof van Justitie (Vijfde Kamer), samengesteld als volgt: J. C. Moitinho de Almeida, kamerpresident; R. Joliet en G. C. Rodríguez Iglesias, rechters; advocaat-generaal: C. Gulmann; griffier: H. A. Rühl, hoofdadministrateur, op 7 december 1993 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. Protocol nr. 3 bij de Overeenkomst EEG-Oostenrijk, op 22 juli 1972 te Brussel ondertekend en namens de Gemeenschap gesloten en goedgekeurd bij Verordening (EEG) nr. 2836/72 van de Raad van 19 december 1972, moet aldus worden uitgelegd, dat wanneer het land van uitvoer wordt verzocht het certificaat van oorsprong EUR 1 te controleren, doch er niet in slaagt de juiste oorsprong van het goed vast te stellen, het moet concluderen dat het goed van onbekende oorsprong is en dat het certificaat EUR 1 en het preferentieel tarief derhalve ten onrechte zijn toegekend.

⁽¹⁾ PB nr. C 51 van 26. 2. 1992.

⁽²⁾ PB nr. L 283 van 11. 10. 1991, blz. 20.

⁽¹⁾ PB nr. C 37 van 15. 2. 1992.

⁽²⁾ PB nr. L 300 van 31. 12. 1972, blz. 1.

2. Protocol nr. 3 bij de Overeenkomst EEG-Oostenrijk moet aldus worden uitgelegd, dat in omstandigheden zoals die van de hoofdzaak, het land van invoer voor de invordering van niet betaalde douanerechten niet definitief gebonden is aan de negatieve uitslag van de controle a posteriori, doch andere bewijzen van de oorsprong van het goed in aanmerking kan nemen.

3. Een importeur kan zich in bepaalde omstandigheden op overmacht beroepen, wanneer de douaneautoriteiten van het land van uitvoer door hun eigen nalatigheid niet in staat zijn, in het kader van een controle a posteriori de juistheid van de oorsprong van een goed vast te stellen. Het staat aan de nationale rechter, alle daartoe aangevoerde feiten te beoordelen.

ARREST VAN HET HOF

(Vijfde Kamer)

van 7 december 1993

in zaak C-83/92 (verzoek van de Consiglio di Stato (Italië) om een prejudiciële beslissing): Pierrel SpA en andere tegen Ministero della Sanità (*)

(Richtlijn inzake geneesmiddelen — Vergunning voor in handel brengen — Verval)

(94/C 18/04)

(Procestaal: Italiaans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve tekst verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-83/92, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 EEG-Verdrag van de Consiglio di Stato (Italië), in het aldaar aanhangig geding tussen Pierrel SpA en andere enerzijds en Ministero della Sanità anderzijds, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van Richtlijn 65/65/EEG van de Raad van 26 januari 1965 betreffende de aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen inzake farmaceutische specialiteiten (*), heeft het Hof (Vijfde Kamer), samengesteld als volgt: J. C. Moitinho de Almeida, kamerpresident; R. Joliet en G. C. Rodríguez Iglesias, rechters; advocaat-generaal: C. O. Lenz; griffier: H. von Holstein, adjunct-griffier, op 7 december 1993 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. Artikel 21 van Richtlijn 65/65/EEG van de Raad van 26 januari 1965 betreffende de aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen inzake farma-

ceutische specialiteiten, moet aldus worden uitgelegd, dat schorsing of intrekking van een vergunning voor het in de handel brengen van geneesmiddelen enkel kan gebeuren om de in deze richtlijn of in andere toepasselijke bepalingen van Gemeenschapsrecht genoemde redenen.

2. Richtlijn 65/65/EEG, zoals gewijzigd, verzet zich niet alleen tegen de invoering door de nationale autoriteiten van andere dan de in het Gemeenschapsrecht genoemde redenen voor schorsing of intrekking, maar ook tegen het bepalen van omstandigheden waarin vergunningen voor het in de handel brengen vervallen.

ARREST VAN HET HOF

(Vijfde Kamer)

van 7 december 1993

in zaak C-109/92 (verzoek van het Verwaltungsgericht Hannover (Bondsrepubliek Duitsland) om een prejudiciële beslissing): S. M. Wirth tegen Landeshauptstadt Hannover (*)

(Studiefinanciering — Diensten — Discriminatieverbod)

(94/C 18/05)

(Procestaal: Duits)

(Voorlopige vertaling; de definitieve tekst verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-109/92, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 EEG-Verdrag van het Verwaltungsgericht Hannover (Bondsrepubliek Duitsland), in het aldaar aanhangig geding tussen S. M. Wirth en Landeshauptstadt Hannover, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van het EEG-Verdrag, inzonderheid de artikelen 59, 60 en 62, heeft het Hof (Vijfde Kamer), samengesteld als volgt: J. C. Moitinho de Almeida, kamerpresident; D. A. O. Edward en M. Zuleeg, rechters; advocaat-generaal: M. Darmon; griffier: H. A. Rühl, hoofdadministrateur, op 7 december 1993 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. Onderricht aan een hogeschool die voornamelijk met overheidsgeld wordt gefinancierd, is geen dienst in de zin van artikel 60 EEG-Verdrag.

2. Artikel 59 noch artikel 62 EEG-Verdrag verzet zich tegen een studietoelagenregeling, voor zover het gaat om studies aan een school waarvan de activiteiten geen diensten in de zin van artikel 60 EEG-Verdrag zijn.

(*) PB nr. C 135 van 26. 5. 1992.

(*) PB nr. C 103 van 23. 4. 1992.

(*) PB nr. 22 van 9. 2. 1965, blz. 369/65.